

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 695/2015
08.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. Ж.А., због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене адв. Б.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 862/14 од 19.02.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 104/15 од 30.03.2015. године, у седници већа одржаној 08.09.2015. године, једногласно је донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.А., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 862/14 од 19.02.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 104/15 од 30.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 862/14 од 19.02.2015. године, окр. Ж.А. оглашена је кривом због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које дело је утврђена казна у одређеном износу од 50.000,00 динара и због кривичног дела непружање помоћи лицу повређеном у саобраћајној незгоди из члана 296. став 1. КЗ, за које дело је утврђена казна у одређеном износу од 100.000,00 динара, па је осуђена на јединствену новчану казну у износу од 150.000,00 динара коју је дужна да плати у 10 једнаких месечних рата, а у случају да окривљена не плати новчану казну у року од 10 месеци по правноснажности пресуде иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне заменити једним даном казне затвора.

Одлучујући о жалби браниоца окривљене, Виши суд у Нишу је пресудом Кж1 104/15 од 30.03.2015. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљене адв. Б.С., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда тог закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1. члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4.

Бранилац окривљене у захтеву наводи да су првостепеном и другостепеном пресудом учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. у вези члана 462. став 3. ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, члана 438. став 1. тачка 11. и став 2. тачка 3. ЗКП.

Наведене повреде међутим, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Бранилац окривљене у захтву наводи и да су првостепени и другостепени суд на утврђено чињенично стање погрешно применили закон, чиме указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, међутим, у образложењу наведене повреде закона бранилац оспорава оцену изведених доказа од стране судова у редовном поступку и износи своје виђење критичног догађаја, чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом што, сходно цитираној одредби члана 485. став 4. ЗКП, такође не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ж.А. оценио недозвољеним и на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.